

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mirosława Polak - Pawlaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2013 r. w Legnicy

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko A. W.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego,

III. pozostałe koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IC 75/12

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o.o. w W. w pozwie skierowanym przeciwko A. W. wniosła o zwolnienie spod egzekucji ładowarki H. (...) oraz wagi samochodowej (...) wraz z kompletnym systemem sterowania, zajętych przez Komornika Sądu Rejonowego w L. I. B. w dniu 10 listopada 2011 roku, w sprawie egzekucyjnej pozwanego A. W. przeciwko (...) S.A., oznaczonej sygn. KM 567/11 oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 10 listopada 2011 roku komornik zajął na terenie nieruchomości położonej w K. ruchomości wymienione w pozwie, które nie stanowią własności dłużnika pozwanego (...) S.A. lecz są własnością powodowej spółki (...) Sp. z o.o. w W., której prezesem jest E. B. – równocześnie prezes zarządu dłużnej spółki. Prezesowi powódki E. B. w dniu 30 listopada 2011 roku została doręczona przesyłka zawierająca zawiadomienie o zajęciu ruchomości wraz z protokołem zajęcia, lecz adresatka nie zapoznała się z treścią pisma, które przekazała pracownicy spółki K. M. bez otwierania. O zajęciu ruchomości powódka dowiedziała się od M. M., który powiadomił ją o zamiarze wyceny ruchomości przez rzeczoznawcę na wniosek komornika.

Pozwany A. W. nie uznał żądania pozwu, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany zarzucił, że powództwo wywiedzione z art. 841 winno być wniesione w terminie 1 miesiąca od dowiedzenia się o jego podstawie, a zostało złożone w dniu 15 marca 2012 roku i jako spóźnione powinno podlegać oddaleniu. Skutek doręczenia w niniejszej sprawie w stosunku do E. B. działającej jako prezes

zarządu tak Dłużniczki pozwanego jak i Powódki nastąpił w dacie odebrania przez nią korespondencji w dniu 30 listopada 2011 roku. To powoduje, że powództwo zostało złożone z uchybieniem terminu przewidzianego w art. 841 k.p.c., co skutkuje tym, że roszczenie powódki uległo przedawnieniu.

W toku postępowania pełnomocnik pozwanego wniósł o zasądzenie od powodowej spółki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości stawki minimalnej zważywszy na ilość rozpraw, w których pełnomocnik uczestniczył, a które zostały odroczone z przyczyn leżących po stronie powodowej.

Sąd ustalił:

W dniu 1 czerwca 2011 roku pozwany A. W. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi (...) S.A. dołączając tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 11 lutego 2011 roku i domagał się wyegzekwowania z ruchomości dłużnika na swoją rzecz należności głównej w kwocie 45.138,18 zł oraz odsetek i kosztów.

W toku prowadzonej egzekucji Km 567/11 Komornik Sądu Rejonowego w L.I. B. dokonał w dniu 10 listopada 2011 roku zajęcia ruchomości w obecności pracownika dłużnika (...) S.A. – M. M.. M. M. po telefonicznej konsultacji z pracodawcą odmówił przyjęcia protokołu zajęcia. Protokół zajęcia wraz z zawiadomieniem o zajęciu spornych ruchomości doręczono (...) S.A. w dniu 30 listopada 2011 roku. Przesyłkę pokwitował mąż prezes E. B. Pan T. B. oraz druga osoba. Na potwierdzeniu odbioru przybito również pieczęć dłużnika. Następnie w dniu 22 marca 2012 roku komornik wezwał dłużnika E. B. do wskazania wartości zajętych ruchomości lub ich udostępnienie celem wyceny.

(dowód: akta Komornika Sądu Rejonowego w L.sygn.

KM 567/11)

Ruchomości, których postępowanie dotyczy (...) S.A. sprzedała powodowej spółce (...). z o.o w W. w dniu 3 października 2011 roku. W fakturach z dnia 10 października 2011 roku wartość ładowarki H.(...) określono na 58.000 zł, a wagi samochodowej na kwotę 98.000 zł. Faktura zakupu ładowarki określa termin płatności w dniu 9 listopada 2011 roku, a wagi samochodowej – na 9 grudnia 2011 roku.

(dowód: faktury zakupu k. 7,8, arkusz spisu z natury k. 27)

Powództwo o zwolnienie zajętych ruchomości powódka wysłała na adres Sądu w dniu 13 marca 2012 roku, a wpłynęło do Sądu w dniu 15 marca 2013 roku.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 6 czerwca 2012 roku udzielono zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, w którym dokonano zajęcia spornych ruchomości.

(bezsporne)

Sąd uznał:

Żądanie strony powodowej nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą roszczenia jest przepis art. 841§1 k.p.c., który stanowi, że osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Równocześnie przepis art. 841§3 k.p.c. wprowadza prekluzyjny termin miesięczny liczony od dnia, w którym osoba trzecia dowiedziała się o zajęciu przedmiotu w wyniku skierowania do niego egzekucji z naruszeniem jej prawa. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem chodzi tutaj o faktyczne dowiedzenie się o zajęciu, a nie o możliwość dowiedzenia się o nim (wyrok SN z 12 XII 2007 r. V CSK 275/07)

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy uznano, że istota sporu sprowadza się do ustalenia, czy i kiedy powódka podjęła rzeczywistą wiedzę o dokonanym zajęciu, a tym samym, czy wnosząc pozew w dniu 15 marca 2012 roku zachowała termin miesięczny od tej daty. Pozytywna odpowiedź na to pytanie otwierałaby drogę do ustalenia, czy zajęte przedmioty faktycznie stanowiły majątek powodowej spółki, czy też należały do dłużnika. Należałoby zatem wówczas zbadać czy doszło skutecznie do przewłaszczenia spornych ruchomości w dacie dokonanego zajęcia.

Ustalenie przez Sąd, że E. B. jest równocześnie prezesem Dłużnika i prezesem Powódki oraz, że odebrała ona przesyłkę z zawiadomieniem o zajęciu i protokołem tego zajęcia w dniu 30 listopada 2011 roku sprawia, że ustalenie, czy doszło skutecznie do przeniesienia własności spornych ruchomości jest bezprzedmiotowe, skoro powództwo wniesiono po upływie miesiąca od tej daty.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało Sądowi żadnych podstaw do innych ustaleń aniżeli te, które wynikają z dokumentów znajdujących się w aktach komornika Sądu Rejonowego w L.I. B. sygn. Km 567/11. Wprawdzie powódka powołała jako świadków dwóch pracowników dłużnej spółki: M. M., który uczestniczył w zajęciu spornych ruchomości i K. M., która miała otrzymać korespondencję odebraną przez E. B. zawierającą protokół zajęcia - lecz wniosek dowodowy w tym przedmiocie cofnęła mimo stawienia świadków na rozprawie i mimo zgłoszenia tego dowodu dla wykazania dochowania warunków formalnych wytoczonego powództwa.

Następnie w toku procesu Prezes powodowej spółki E. B. nie stawiała się w kolejnych terminach rozpraw: 12 października 2012 roku, 23 listopada 2012 roku, 18 stycznia 2013 roku, 22 lutego 2012 roku, 4 marca 2013 roku i 12 kwietnia 2013 roku mimo wezwań do osobistego stawienia pod rygorem pominięcia dowodu z jej przesłuchania. Prezes powódki usprawiedliwiła nieobecność w dniu 22 lutego 2013 chorobą potwierdzoną przez lekarza sądowego. Wezwanie na termin 4 marca 2013 roku zostało doręczone już po terminie rozprawy, a zatem i ta nieobecność była usprawiedliwiona. Nie zasługuje w ocenie Sądu na usprawiedliwienie nieobecność E. B. na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2013 roku. Z dołączonych dokumentów wynika, że po doręczeniu wezwania celem przesłuchania strony na termin 12 kwietnia 2013 roku w dniu 8 marca 2013 roku (k. 254 akt) E. B. w dniu 11 marca 2013 roku zrobiła rezerwację biletu do USA i z powrotem na termin od 7 do 16 kwietnia 2013 roku (k. 263 akt). W tych okolicznościach Sąd pominął dowód z jej przesłuchania wobec nieusprawiedliwionego niestawienia. Nadto Sąd pominął dowód z zeznań świadka T. B. uznając, że został on powołany wyłącznie dla zwłoki. Dopuszczając zeznania tego świadka na spóźniony wniosek powódki uznał Sąd, że jego przeprowadzenie nie spowoduje zwłoki w postępowaniu. Następnie na kolejnym terminie rozprawy w dniu 23 listopada 2012 roku świadek nie stawiał się „z powodu choroby” – nie przedłożono zwolnienia lekarskiego, na rozprawie 18 stycznia 2013 roku świadek nie stawiał się, a pełnomocnik powódki poinformował o separacji świadka i E. B.. Świadek nie stawiał się również na rozprawach 22 lutego 2013, 4 marca 2013 roku i 12 kwietnia 2013 roku, a pismem z dnia 2 kwietnia 2013 roku pełnomocnik powódki wskazała jego adres za granicą. W tych okolicznościach, wobec oznaczenia w trybie art. 242 k.p.c. terminu do przesłuchania świadka T. B. do dnia 12 kwietnia 2013 roku, Sąd uznał, że wezwanie świadka z zagranicy spowoduje dalszą zwłokę w postępowaniu, a zatem dowód z tego świadka pominął wobec upływu terminu do jego przeprowadzenia.

W świetle tych rozważań uznał Sąd, że powódka nie wykazała w toku procesu, że dotrzymała miesięcznego terminu dla zgłoszenia powództwa od daty rzeczywistego powzięcia informacji o zajęciu. Twierdzenie E. B., że mimo osobistego odebrania przesyłki nie czytała jej treści nie znalazło potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy. Trudno bowiem uwierzyć, że osoba, która wie, że od kilku miesięcy toczy się wobec niej postępowanie egzekucyjne oddaje adresowaną do niej korespondencję od komornika bez jej czytania i nie interesuje się jej treścią przez kilka miesięcy. Takie twierdzenie uznał Sąd za gołosłowne i niewiarygodne. Z tego powodu przyjął Sąd, że E. B. zarówno w imieniu Dłużnika jak i jako prezes Powódki powzięła wiadomość o zajęciu z dniem 30 listopada 2011 roku, a zatem termin do złożenia powództwa upłynął dla niej z dniem 30 grudnia 2011 roku.

Z tych powodów powództwo należało oddalić jako spóźnione.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 102 k.p.c.

Sąd nie obciążył powódki zwrotem wydatków, które zaliczył na rachunek Skarbu Państwa uwzględniając jej sytuację majątkową i poniesione dotychczas koszty sądowe. Równocześnie, na wniosek pozwanego, Sąd przyznał mu od powódki koszty zastępstwa adwokackiego w wysokości podwójnej stawki minimalnej, zważywszy na nakład pracy pełnomocnika pozwanego i jego aktywny udział we wszystkich czynnościach Sądu w toku rozpoznania sprawy.